

lige for hinanden og, forekommer det mig, saa meget lettere indtage en fjenntlig Stilling imod hinanden, naar Forholdet bliver det, som det oprindelige Udkaft indeholder, medens det maaskee mere vil undgaaes ved det Forslag, som er kommet fra Folkethinget. Den ærede Ordfører, ligesom flere Andre, have lagt stor Vægt paa, at vi ikke maae forlade det Grundlag, vi have for Landcommunernes Valgret; men det forekommer mig dog, at det ligger i Forholdenes Natur, at man steds maa søge mere og mere at nærme sig til det, som man anseer for den absolut rette Grundanskuelse her, nemlig den almindelige Valgret for enhver Skatteyder, og anderledes har jeg ibetmindste hverken ved denne her berørte Leilighed eller andetsteds, tænkt mig det.

Naar det ærede Medlem, der sidder lige foran mig (Strøm), har meent, at vi burde være saameget varligere ved at blive staaende ved Folkethingets Udkaft, som han antog, at vi ikke kunde ville have, at en lignende Valgret skulde gives for Landcommunerne, saa maa jeg paa Manges Begjæring sige, at det er saa langt fra at være Tilfældet, at vi kværtimod ingen Betænkelighed ville have ved at gaae ogsaa dette Skridt fremad. Hans Uttringer om en Fare, der kunde være for, at de mindst gunstigt Stillede i Communen derved ganske vilde kunne bemægtige sig Bestyrelsen, tror jeg allerede vor praktiske Erfaring i de forløbne 12 Aar fra andre Forhold har lært os at fatte efter deres Natur. Det er vist ganske uden Grund at frygte derfor. Naar man overhovedet gaaer ind paa disse specielle Hensyn, som f. Ex. til de høiest Beskattede, har jeg altid antaget, og jeg synes, at Erfaringen har vist det, at det i Virkeligheden mindre er kommet dem til gode, man har paaberøbt, end det har vist sig virksomt med Hensyn til at berolige den Uengsteligthed, der var tilstede hos Andre. Jeg skal ikke udvikle mine øvrige Anskuelser videre, da jeg har en stærk Formodning om, at Thingets Majoritet vil følge Udvalget. Jeg vil derfor blot gjentage, at jeg agter at stemme mod samtlige Udvalgets Forandringer, hvori det har ført Lovforslaget tilbage til, hvad det oprindeligt var i det Forslag, som forelaa for et Aar siden.

Ordføreren: Den ærede Landstingsmand, der nu satte sig indvendte mod det Forslag, som Udvalget har gjort, at det vilde dele Bælgerne i to Leire, og han yttrede tillige, at han vilde stemme mod Forslaget, saaledes som det var fremkommet i Folkethinget, fordi det opstillede en Regel, hvorved man vilde undgaae. (B. Christensen: Det har jeg ikke sagt!). Ja, saa skal jeg ikke forfølge dette videre, men den ærede Landstingsmand sagde dog i ethvert Tilfælde, at Udvalgets Forslag bealte Bælgerne i to Leire. Dette mener jeg nu gjælder i lige saa høi Grad om Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget, og det er altsaa ikke nogen Indvending, der paa nogen Maade særligt kan opstilles mod vort Forslag. Den ærede Landstingsmand medbealte tillige en Forklaring over, at han nu havde en anden Opfattelse, end han tidligere havde haft, nemlig i Rigsdagens 7de Samling. Jeg skal nu paa ingen Maade gaae irecte med den ærede Landstingsmand herom. Men naar han sagde, at det var naturligt, at man søgte at nærme sig det, man anseer for det absolut Bedste, vil jeg dog bede den ærede Landstingsmand vel betænke, om man ikke ved at nærme sig til det, som man anseer for det Bedste med Hensyn til Ligheden, derved vil fjerne sig derfra med Hensyn til Friheden; thi jeg troer, at det vil blive en uundgaaelig Følge af en saa vidtudstrakt Valgret som den, den ærede Landstingsmand hentydede paa, at den communale Myndighed vilde blive meget ringe med en saadan Valglov. Den ærede Landstingsmand yttrede tillige, at en Beskyttelse for de Høiestbeskattede ikke vilde behøves. Det forekommer mig nu rigtignok, at en saadan Tankegang, hviler paa en håandgribelig, indre Selvmodsfigelse. Naar man nemlig som Betryggelse vil opstille moralske Garantier, og ikke andet end moralske Garantier, saa forekommer der mig ikke at være nogen som helst Grund til at udvide Valgretten nedad til; thi man vil dog ikke paastaae, at de Ubeindlede have Monopol paa Uegennyttighed, Redelighed osv., osv. Det maa vistnok indrømmes, at man ligesaa vel vil kunne finde Uegennyttighed og Redelighed hos de høiestbeskattede Classer, og jeg troer i det Hele taget ikke, at der i den Henseende findes noget Monopol for